

[Kirkegaard.]

esse for havnen er altså ikke af ny dato. Jeg vil gerne i dag takke regeringen for lovforslaget og sige, at jeg glæder mig ganske simpelt til at stemme for det ved den endelige afgørelse.

Om forslagets tekniske enkeltheder skal jeg ikke gøre mange bemærkninger. De opgaver overlader jeg ganske til de teknikere og sagkyndige, som får med sagen at gøre. Efter at adskillige erfaringer og undersøgelser, modelforsøg o. s. v. er gennemført, er jeg ganske sikker på, at teknikerne er dygtige nok til at løse de opgaver, de bliver stillet over for i forbindelse med projektets gennemførelse.

Hvis man i de senere år har besøgt Hanstholm havn, har man ligefrem fået kuldegysninger ved at se de store og meget kostbare årlige vedligeholdelser, som det på grund af havets voldsomme angreb deroppe har været nødvendigt at foretage på de moler, som allerede er bygget. Når man ser disse kostbare vedligeholdelser, siger man simpelt hen til sig selv, at det kan ikke fortsætte på den måde. Det er ikke forsvarligt, der må tages et nyt initiativ. Når det foreliggende lovforslag bliver vedtaget, er målet for fremtiden sat på en helt anden måde end tidligere, og det er jeg altså meget tilfreds med.

Det kan ikke nægtes, at i forbindelse med bygningen af Hanstholm havn får problemet om en bro over Sällingsund fornyet og øget aktualitet. Der vil blive en betydelig trafik her, og i denne forbindelse vil anlægget af en bro ved Hvalpsund også begynde at trænge sig på. Efter det foreliggende forslag regnes der med, at der ikke skal anlægges nogen jernbane til Hanstholm, selv om en sådan måske kunne være nyttig; med henblik på den tunge trafik er det, medens havnen bliver bygget, utvivlsomt rigtigt at klare de kommende trafik- og transportproblemer ved vejanlæg, og hvis de bestående veje ikke slår til, må der formentlig bygges bredere og mere tidssvarende veje, hvad jeg anser for sandsynligt. Ud fra det samme synspunkt, altså hensynet til fremtiden, er det sikkert klogt nu med det samme, som det er foreslået, at bygge en kombineret trafik- og fiskerihavn, selv om det i de første år sandsynligvis ville være mu-

ligt at klare sig med en fiskerihavn alene. Når jeg mener, det er klogt at bygge en kombineret havn allerede nu, fremsætter jeg denne betragtning med en fornøftig egnsudvikling i tankerne. En isfri havn med en betydelig vanddybde er ikke nogen dårlig forudsætning for anlæg af industrivirksomheder, og jeg tror ikke, det er sundt, ej heller økonomisk, at vore industrivirksomheder klumper sig sammen i ganske få store byer. Jeg tror, at en spredning er nyttig, i ganske særlig grad når man ved en sådan spredning også kan ophæve den stagnation, som desværre præger nogle egne af landet, i ganske særlig grad de egne, hvor de såkaldte arbejdsløshedsøer opstår. Af dem får man et trist indtryk, og jeg tror, at løsningen af det foreliggende problem kan medvirke til at afhjælpe også arbejdsløshedsøerne i den nordvestlige del af Jylland. Det bliver spændende at se, om thyboerne nu har fantasi og foretagsomhed nok til at udnytte de muligheder, den kommende havn vil tilbyde. Mon ikke det går an at sige det på den måde for ligesom at forpligte thyboerne en smule? Fiskerbyerne ved denne kyst får med havnen ganske simpelt en helt ny tilværelse, og fiskerne skal nok vide at udnytte de chancer, der foreligger, udnytte dem med stor dygtighed, som det altid har været tilfældet, når en ny havn er blevet bygget; herom er der heller ingen tvivl i dette tilfælde.

Jeg vil slutte med at sige, at det selvfølgelig koster penge at bygge en havn ved Hanstholm, efter de foreløbige beregninger 103 mill. kr., og det skal indrømmes, at det er et betydeligt beløb. Jeg vil imidlertid i denne forbindelse gerne sige — ganske vist med en vis risiko for at komme uden for lovforslagets strenge ramme — at vi i de kommende år ikke undgår at investere endogså meget betydelige summer bl. a. i forskning, undervisning og uddannelse på mangfoldige områder og på transportområdet i veje og broer, i havne og flyvepladser. Vi er efter min opfattelse nødt til at foretage efter de hidtidige begreber kæmpeinvesteringer for at give det samlede danske erhvervsliv de bedste betingelser. Hvis vi sparer for stærkt og undlader tilstrækkeligt store investeringer, er det tvivlsomt, om vi kan klare os i de kommende års skarpe konkurrence, og kan vi ikke det, bliver det en trist lod at